

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

HERTHA 1964

REGISTER

ARGÅNG 51

Nr 1 Februari

Förbundsledningens forum av <i>Astrid Kristensson</i>	2
Förbundsekonomi av <i>Frideborg Cronsioe</i>	2
Får vi lov att föreställa	3
Fredrika Bremer i Grekland av <i>Sture Linnér</i>	4
Har vi också ett segregationsproblem? av <i>Stig Radhe</i>	6
Sabotage och mardröm i höstens absurda teatergiv av <i>Inga Lindsjö</i>	8
Gymnasiediskussionen går vidare. <i>Fyra inlägg</i>	10
Helgonprocesser av <i>Emilia Fogelklou</i>	14
Vantrivsel i välstånd av <i>Karin Thelander</i>	16
Att vara ung är stort — av <i>Kari Skjösberg</i>	17
Debatten: Är hemmafrun onyttig? av <i>Kerstin Anér</i> . Replik från redaktören	20
Kan detta hända ditt barn?	22
En döendes nödrop — vad svarar vi? av <i>Hanna Rydh</i>	23
<i>Böcker</i>	24
Inga kvinnliga marskalkar på Nobelfesten! av <i>Dick Urban Vestbro</i>	27
Register för Hertha 1963	31

Nr 2 April

Förbundsledningens forum av <i>Anna-Greta Hybbinette</i>	4
Arg eller snäll? av <i>Ying Toijer-Nilsson</i>	4
Får vi lov att föreställa?	5
Herthas debutant: <i>Elisabet Hermodsson</i> . Presentation av <i>Karin Westman Berg</i>	6
Behöver Fredrika Bremer-förbundet ansiktslyftning? av <i>Dick Urban Vestbro</i> med svar av <i>Anna-Greta Hybbinette</i>	8
Hur får man stress? av <i>Olov Markström</i>	12
Nancy Eriksson och hemmafruarna. <i>Två inlägg av Margit Wohlin och Marianne Höök</i>	14
Diskbänken tur och retur av <i>Ying Toijer-Nilsson</i>	16
För gammal? av <i>Synnøve Bellander</i>	18
TV och skönhetskulten av <i>Birgitta Sandqvist</i>	20
Om Kvinnan och reklamen skriver <i>Jeppa och Kerstin Albrechtsson</i>	22
Sigrid Bondeson in memoriam av <i>Ingrid Kiellander</i>	23
Svensk kvinna i Europa av <i>Ingrid Ydén-Sandgren</i>	24
Debatten: Radikalt om husmödrar av <i>Solfrid Söderlind</i>	25
Betty Friedan än en gång av <i>Gunnel Petre</i>	27
Kretsnytt	28
Från öst och väst av <i>Ying Toijer-Nilsson</i>	29
Program för FBF:s årsmöte 1964	30
Remissvar från FBF	31

Nr 3 Maj

Förbundsledningens forum av <i>Karin Westman Berg</i>	2
Får vi lov att föreställa	3
Aspasia av <i>Aina Siksa</i>	4
Barn i familjen förr och nu av <i>Ase Gruda Skard</i>	6
Det faderlösa samhället av <i>Ying Toijer-Nilsson</i>	9
"Swedish working wives" av <i>James Rössel</i>	10
Världen som bordell och soptunnan som metafor av <i>Inga Lindsjö</i>	12

Kvinnan på undantag i kommunalpolitiken av <i>Stig Radhe</i>	14
Debatten med inlägg av <i>Ingrid Lindkvist, Ulla Engdahl, Karin Schultz, Anna Lisa Melén, Margit Dahlström, Brita Laurell</i> samt redaktören	18
Studiesociala utredningen	21
Lisa Mattson i riksdagen	22
Ny bok om Fredrika Bremer av <i>Eva-Gun Junker</i>	23
Vittra kvinnor av <i>Ying Toijer-Nilsson</i>	23
Teorier med komplikationer av <i>John Lind</i>	25
Kvinnor i bokfloden av <i>Birgitta Billingberg</i>	25
Kretsnytt	28
Jeppa	30
FBF:s stipendier	30

Nr 4 September

Förbundsledningens forum av <i>Anna-Greta Hybbinette</i>	2
Kvinnliga poliser	2
Likalönsfrågan	2
Får vi lov att föreställa	3
Årsmöte med 80-årsjubileum av <i>Ying Toijer-Nilsson</i>	4
Fredrika Bremerförbundet 80 år av <i>Anna-Greta Hybbinette</i> och <i>Elin Lauritzen</i>	6
En upptäcktsresa till Afrikas kvinnor av <i>Inga Thorsson</i>	8
Medborgaransvar och kyrka av <i>Mary Hultell, Eina Andersson</i> och <i>Brita Salomon-Johansen</i>	10
Personligt om kvinnosaken av <i>Elin Lauritzen, Inger Leijonhufvud, Eva Kolstad, Elsa Ewerlöf, Signe Henschen</i> och <i>Margarete Bonnevie</i>	12
Else Marie Carlsson avgår av <i>Elsa Malmroth</i>	15
Ur bokhyllan	15
Fredrika Bremer-Förbundet på MILA	16
Hanna Rydh av <i>Edith Anrep</i>	18
Om bara alla visste... av <i>Annika Baude</i>	20
Ung i dag: Mannen, amningen och emancipationen av <i>Björn Beckman</i>	22
Professor <i>John Lind</i> svarar <i>Björn Beckman</i>	23
Är mannens arbetsinsats i hemmet tidsenlig? av professor <i>Ole Lando</i>	24
<i>Kerstin Thorvall</i> : Privilegierad kvinna	25
<i>Jeppa</i> : Mönsterskaparna arbetar	26
Elevhemmet i Stockholm av <i>Malin Geijer</i>	28
Debatten: Bidrag av <i>Kari Skjösberg</i>	30
Kretsnytt	31

Nr 5 Oktober

Förbundsledningens forum av <i>Gunnel Petre</i>	2
Nu mer än någonsin av <i>Lisa Mattson</i>	3
Familjebeskattningen i brännpunkten av <i>Bertil Östergren</i>	4
Den eftersatta lärargruppen av <i>Ying Toijer-Nilsson</i>	7
Att älska så av <i>Margareta Ekström</i>	10
Det onda i barnens värld av <i>Sigrid Neuman-Runinge</i>	12
Internationella Kvinnoalliansens kongress av <i>Ulla Voss-Schrader</i>	14
Herthas debutant: <i>Gunhild Morin</i>	18
Våra okända författarinnor av <i>Viveka Heyman</i>	20

Ett särdeles fruntimmer av <i>Ragnhild Prim</i>	22
Bokrecensioner av <i>Emilia Fogelklou, Erland Dahm, John Lind, Ying Toijer-Nilsson</i>	23
Debatten med inlägg av <i>Jacob Palme, Ingrid Ydén-Sandgren, Marie Louise Ramnefalk</i>	28
<i>Jeppa</i>	30
Kretsnytt	31

Nr 6 December

Förbundsledningens forum av <i>Hjördis Karlström</i>	4
Englands nya ansikte av <i>Jörel Plowman</i>	5
Tjugo år efteråt av <i>James Rössel</i>	7
Omringade kvinnor av <i>Inga Lindsjö</i>	8
Att bo i familjehotell av <i>Dick Urban Vestbro</i>	10
Varför inte vänta av <i>Maj-Briht Bergström-Walan</i>	12
Dockhustru eller flygvärdinna? av <i>Kari Skjensberg</i> ..	13
Väckarklocka eller bildgubbe av <i>Ulf Wittrock</i>	15
Nordisk samorganisations möte av <i>Anna Munck-Falk och Anna-Lisa Agnell-Radhe</i>	16
Julpristävling av <i>Ying Toijer-Nilsson</i>	18
Daghemsinformation av <i>Ying Toijer-Nilsson</i>	20
Släng slavoket av <i>Margareta v. Konow</i>	21
Vad sedan hände av <i>Ingrid Sjöstrand</i>	22
<i>Jeppa</i> : Är det farligt att längta?	24
Debatten med inlägg av <i>Björn Beckman och D. U. Vestbro</i>	24
FBF:s remissvar	26
Kretsnytt	29

ÅRSTA HOTELL

KVINNORNAS EGET HOTELL

Bo på vårt eget hotell — Arsta damhotell — när Ni kommer till Stockholm! Centralt läge, lugnt och trivsamt. Telefon på rummen. Lunchrestaurang.

Norrländsgatan 8—10 Telefon 20 95 54, 20 92 58

Porträtt med atmosfär...: *Forts. från sid. 19*

illusionsskapande spel, dess strävan efter att åskådarna skall identifiera sig med rollgestalterna och känna med dem. Brecht ville i stället lära publiken något, han väddjade till tanken. Han ville distans mellan skådespelare och roll, införde ett illusionsbrytande spel, där aktören då och då stiger ut ur rollen och direkt vänder sig mot publiken i kupletter, som är kommentarer till handlingen. Han hade också ett budskap, som han ville föra fram, en ideologi, den kommunistiska, i vars tjänst han ställde sin dramatik och sina iscensättargåvor.

Detta förde honom bort från vad vi numera kallar absurdt i teatersammanhang. Den renodlat absurde dramatikern vill ge en bild av Människan i Universum, avskalad alla sociala positioner. Brecht däremot framhåller i högsta grad individens situation i det sociala kraftspelet, t. ex. hennes beroende av ekonomiska faktorer och politiska skeenden, och han gör det i krönikespelets rätt-

framma och slagkraftiga form i syfte att förmå oss att inse sambandet mellan orsak och verkan och få till stånd en ändring.

Det Brechtstycke som har uppmärksammats mest av svenska iscensättare är "Tolvskillingsoperan". Under hösten fick vi se en ny uppsättning av denna klassiker. Det var på Stockholms stadsteater i Hans Dahlins regi. Tyvärr blev föreställningen på många sätt en besvikelse. Dahlin har med beundransvärd fantasi och konsekvens förverkligat en vision av "Tolvskillingsoperan", som säkert är starkt upplevd, och man förstår vad han syftat till: att göra pjäsen modern, få den att angå oss genom effekter som skall tala direkt till 60-talet. Han har låtit jazza upp Kurt Weills 20-talsmusik, och det blev bra musik, uppfinningsrik, osentimental, frän. Men det hjälpte inte. Weills instrumentering, hans skärande klanger, hans specifika melodilinjier, som ofta kom bort, har blivit så ett med Brechts text och styckets budskap att man, när man ställdes utan dess komplement, stundtals satt nästan kall.

Regissören har, också för att aktualisera stycket, delvis lyft ut det ur dess historiska förankring, dess speciella 20-talsatmosfär, klätt skådespelarna i 30-talskostym t. ex. Och han har — i och för sig i Brechts anda — illustrerat handlingen med stora projektionsbilder på scenens ena sida, som föreställer t. ex. u-landsbarn i nöd. Detta för att vi skall känna: här har vi vår tids motsvarighet till de offer för sociala orättvisor, som på scenen sjunger, att först kommer käket, sedan moralen.

Men är detta grepp riktigt? Är det inte att under-skatta publiken, att inte lita på en lag som har visat sig fungera alldeles utmärkt i andra sammanhang: publiken kan mycket väl dra paralleller mellan handlingen i ett historiskt stycke med tendens och tidsangelägna företeelser som träffas av samma patos eller satir. Ta Sofokles' "Antigone"! Vi behöver inte sätta Stalinmustasch på Kreon för att man skall förstå vad det handlar om, när denne diktator drabbar samman med den rättslösa individen Antigone. Tvärtom, vi bör det inte. Ett stycke som "Tolvskillingsoperan" är tillräckligt klassiskt vordet för att dess budskap bör skickas iväg i historisk inramning. Vi skulle ha kommit att tänka på u-länderna och diskrimineringen av de svarta ändå, ty ingen upplever i alla fall Peachums moralläxor om att stackars människor blir horor och brottslingar, därför att de inte kan få jobb, som något som är giltigt för 60-talets välfärds-Sverige.

Den kritik man vill rikta mot denna iscensättning gäller alltså helhetsuppfattningen, men det hindrar inte att spelet var alldeles utmärkt på åtskilliga händer. Man noterade flera fina och genomtänkta prestationer, tyvärr dock inte alltid hos huvudpersonerna i stycket. Vart tog t. ex. det farliga hos Mackie Kniven vägen?

Ändå är man glad åt att ha sett den här föreställningen. Den var lärorik. Och naturligtvis kunde man inte undgå att påverkas, ibland också gripas, om än i mindre grad än man väntat. Brecht är ju i alla fall Brecht.